

Ці можна спалучыць веру ў забабоны з хрысціянскай верай асабліва тады, калі яны могуць датычыць выканання рэлігійных рытуалаў і нават адгаворвання адпаведных малітваў? Мяжа паміж тым, што на самой справе з'яўляецца святым, і тым, што суб'ектыўнае, вельмі тонкая. Можна лёгка замяніць рэлігійныя жэсты і знакі на форму свайго роду магічнага дзеяння і заклання, калі не ўкладваць у іх унутранага разумення і глыбокай веры ва ўздзеянне Бога.

Хрост, вяселле, шлюбы і пахаванні абрастаюць шэрагам звычаяў і традыцый, значэнне якіх цяжка паддаецца тлумачэнню. Чаму да хросту нельга паказваць дзіця іншым людзям акрамя сваіх бацькоў? Чаму жаніху нельга бачыць сукенку нявесты да моманту шлюбу? Чаму ў доме памерлага завешваюцца люстэркі? На гэтыя і падобныя пытанні няма разумных адказаў, а тыя, хто гэта практыкуе, часцей за ўсё адказваюць, што “так трэба рабіць”. † Гэта свайго кшталту рэлігійныя забабоны, якія, на жаль, непрыкметна ўваходзяць у нашу веру. Бяспеку і дабрабыт нібыта нясуць некаторыя рэчы – чырвоныя стужачкі на ручцы малога дзіцяці, трохкратнае хаджэнне бацькоў маладажонаў з абразом вакол кожнай машыны перад выездам на шлюб у касцёл, акрапленне нешчаслівага месца асвечанай вадой, запаленая свечка без малітвы і яшчэ шэраг іншых рэлігійных практык. Без надавання ім духоўнага вымярэння малітвы і веры ў Божы Провід, яны становяцца формай магіі.

Надзвычайнае ў гэтым тое, што верыцца ў таемную моц саміх рэчаў, а выключаецца дабраахвотны ўдзел чалавека на карысць свайго будучага шчасця. Рост веры ў забабоны як жаданне панавання над уласным бяссіллем і страхам, сляпой аддачы пад апеку рэчаў і рэлігійных з'яў праяўляецца тады, калі вера ў Бога павярхоўная ці аслабленая. Нараджэнне веры ў забабоны ў веруючых людзей спалучана з паслабленнем асабістай малітвы і з'яўленнем у справах веры рэлігійнага фармалізму. Св. Тамаш Аквінскі называе забабоны культам, аддаваемым Богу неналежаным чынам, і “дрэннай верай”, якая з'яўляецца грахам супраць першай Божай заповедзі.

Калі ў рэлігійным жыцці мы несвядома кіруемся паводзінамі з памежжа забабонаў, мала адказаць сабе і іншым, што так трэба рабіць ці так робяць іншыя. Але перш за ўсё, трэба запытаць сябе аб сталай і свядомай хрысціянскай веры ў Бога, Яго Провід і тое, які мой асабісты ўклад у развіццё веры праз пазнанне Божай навукі і навукі Касцёла.